Bibel och Bekännelse

Nr 4 2023 – årgång 37. Finlandsupplaga årgång 9

Det folk som vandrar i mörkret
ska se ett stort ljus,
över dem som bor
i dödsskuggans land
ska ljuset stråla fram.
Du förökar det folk
som du inte gett stor glädje.
De ska glädjas inför dig
som man gläds
under skördetiden,
som man jublar när man
delar byte.
För du ska bryta
deras bördors ok,
deras skuldrors käpp
och deras plågares stav,
som på Midjans tid.
Ja, varje stövel buren i stridslarm
och varje mantel vältrad i blod
ska brännas upp
och förtäras av eld.
För ett barn blir oss fött,
en son blir oss given.
På hans axlar vilar herradömet,
och hans namn är:
Under, Rådgivare, Mäktig Gud,
Evig Far, Fridsfurste.
Så ska herradömet bli stort
och friden utan slut
över Davids tron och hans rike.
Det ska befästas och stödjas
med rätt och rättfärdighet
från nu och till evig tid.
Herren Sebaots lidelse
ska göra detta.

Jes. 9:2–7

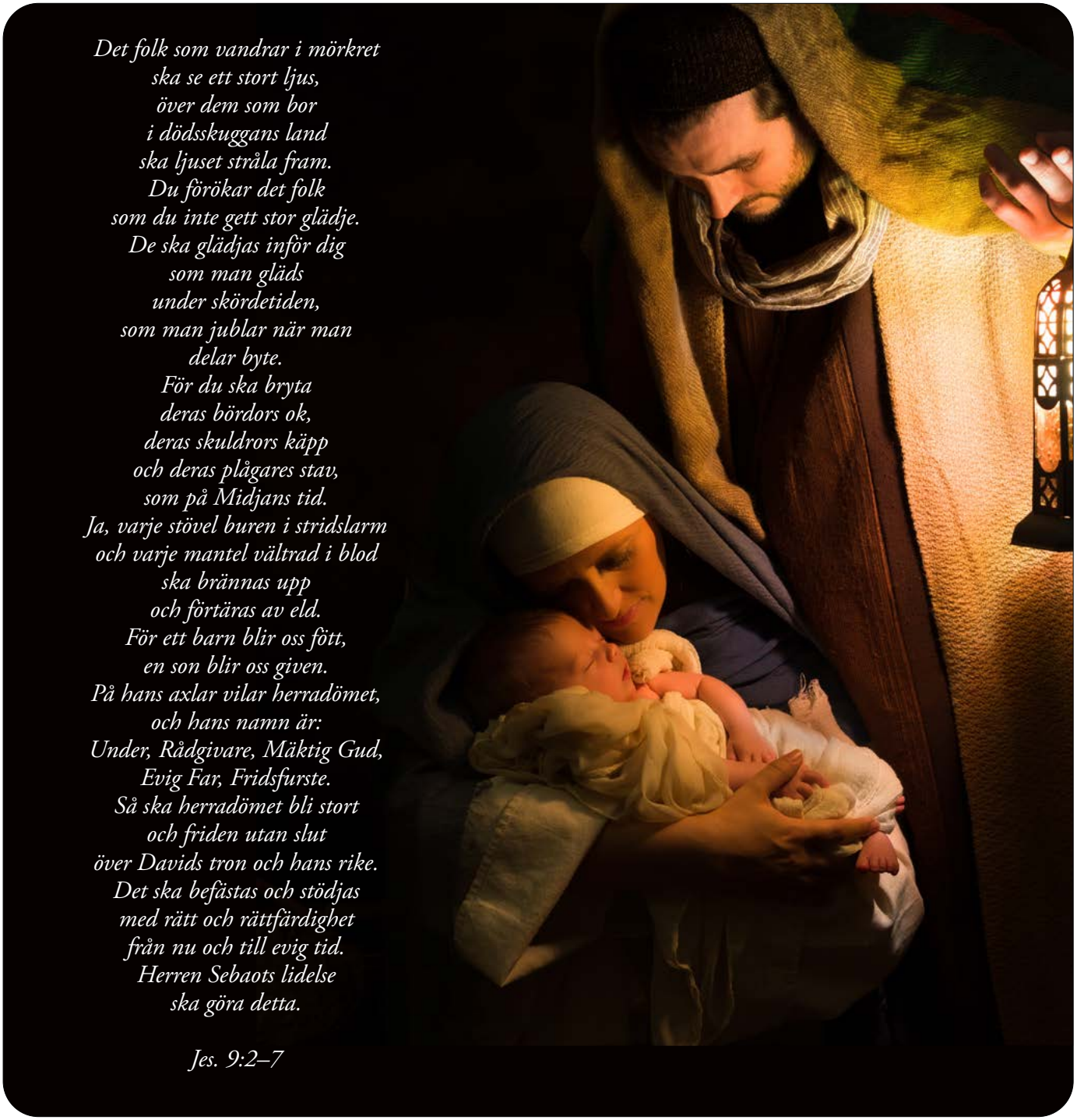

© DEPOSITPHOTOS

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383; e-post: ola.osterbacka@sanktjohannes.info
Ansvarig utgivare: Hans Ahlskog
Internet: https://sanktjohannes.info

I gemensam nordisk redaktion även Ingvar Adriansson och Birgitta Erlandsson (redaktionssekreterare), Kjell Petter Bakken (layout) och Tor Jakob Welde.

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse eller bidragit med gåvor.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 30 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Käre Herre och Frälsare! När jag ser ut över denna sargade värld är det lätt att gripas av oro inför allt som sker. Men när jag ser på din ankomst till jorden får jag en aning om vad verklig frid är. Du lät dig bli född som ett värnlöst barn, precis som jag och alla andra. Trots att du är Kung avstod du från världslig prakt. Änglarna sjöng om frid där vapnen i dag bringar död och olycka. Själv blev du hotad till livet och måste fly från ditt land.

Profeterna som bebådade din ankomst förutsade att du skulle skapa frid. Fridsfurste var ett av dina namn. Men ditt folk, som du kom till med den sanna friden, förstod inte att du inte skulle komma med en sådan fred som världen drömmer om. De drömde om att få tillbaka din far Davids storhet och åter få makt under din ledning. Men de förstod inte att du hade större tankar än så. Du sände din Ande för att genom dina apostlar och tjänare sprida fridsbudskapet till jordens ändar, till alla som vandrar i mörker och längtar efter frid i samvetet. Därför har också jag i den yttersta Norden del i den friden. Tack för att du har kallat också mig till medlem av ditt folk.

Men denna arma jord är svårt sargad. Tusentals oskyldiga drabbas av bomber och granater. Du världens allsmäktige Kung, jag ber att du ska göra slut på ondskan som har fått världen i sitt grepp. Barmhärtige Far, trösta alla dem som mist en kär familjemedlem eller vän. Var änkornas och de föräldralösas stöd. Lindra deras plågor som har mist armar och ben. Ge hopp och mod till dem som fått sina hem sönderbombade, till dem som flytt från sina hem, till dem som saknar vatten och mat.

Ge mig vishet och kärlek så att jag kan sträcka ut mina händer och hjälpa dem som lider. Hjälp mig att dela med mig av mina rikedomar så att de kan bli till hjälp för dem som drabbats av krigets vanvett eller råkat ut för naturkatastrofer. Visa alla folk att du är den enda vägen till verklig frid. Låt den dagen snart komma när ditt rike ska fullbordas i härlighet. Om det här ber jag i ditt eget namn, så som du lovat att jag får göra.

Lovad vare du, Herre! Dig tillhör äran i evighet. Amen.

Vi tillönskar alla läsare en jul fylld av stor glädje över att löftesordet om en Frälsare har gått i uppfyllelse.

Redaktionen

Juldagspredikan

över Luk. 2:1–20

Av Lars Borgström

Jesu födelse omtalas på flera ställen i Gamla testamentet, t.ex. hos profeten Jesaja: ”Ett barn blir oss fött, en son blir oss given” (Jes. 9:6). Detta är och förblir juldagens stora firningsämne. Jesus Kristus, Guds enfödde son, Han som fanns i begynnelsen hos Gud – Han som själv är Gud, och som allting som finns har blivit till genom – Han föddes till denna jord och blev människa. ”Han var till i Guds gestalt men räknade inte jämlikheten med Gud som segerbyte, utan utgav sig själv och tog en tjänares gestalt och blev människan lik” (Fil. 2:6–7). Hur underbart, saligt och över all vanlig fattningsförmåga detta faktum än är, kom det inte som en överraskning – åtminstone inte från det himmelska perspektivet. Det hela var väl förberett. I århundraden hade det judiska folkets öde genom historien och dess profeters vittnesbörd pekat fram mot denna enastående händelse. Ja, redan på syndafallets dag, den hemska dag då våra första föräldrar Adam och Eva i högmod och egensinne vände sig bort från Gud, deras Herre och Skapare, och drog en fruktansvärd skuld och ett oändligt svårt straff över sig och hela vårt släkte, lovade Gud att sända en Frälsare som skulle rädda dem och alla som i botfärdig ånger över sin synd vill bli räddade. Gud sade till ormen, förföraren som är djävulen, att kvinnans säd – eller avkomma – ”ska krossa ditt huvud” (1 Mos. 3:15).

Men Guds planer för människornas frälsning går t.o.m. ännu längre tillbaka. Redan före skapelsen, av evighet, ingick det i Guds rådslut att frälsa oss människor

genom Jesus Kristus, Hans Son. Paulus skriver: ”Detta var det eviga beslut som Han förverkligade i Kristus Jesus, vår Herre” (Ef. 3:11). Gud, den Allvetande, förutsåg syndafallet och Jesu försoningsverk på Golgata var därför redan fastställt ”före världens skapelse” (Ef. 1:4). Därför heter det om Honom, vars födelse vi idag firar, att Han är ”Lammet som är slaktat från världens grundläggning” (Upp. 13:8, Folkbibeln 1998).

Genom detta sitt offer vann Jesus ett rike åt sig. Detta rike kan inte pekas ut på kartan, utan är ett för jordiskt öga osynligt rike. Det är ett andligt rike, om vilket Jesus säger inför Pilatus: ”Mitt rike är inte av den här världen” (Joh. 18:36). Vår Frälsare talar här om Guds rike där Han själv är Konungen.

Jesus är Konungen

Om barnet som blir oss fött heter det, att på Hans axlar vilar herradömet (Jes. 9:6). Så späda Hans skuldror är där Han ligger i krubban! Men på dessa skuldror är det ändå som kungariket ska vila. Barnet i krubban är en Konung, ja, alla konungars Konung, Konung i det rike som förblir, när alla andra riken försvinner, Konung i himmelriket. Han var lika späd som vi alla var som nyfödda, och Han förblev i allt oss lik, synden undantagen. Men Han är samtidigt Gud. Det är detta som ger julbudskapet djup- och evighetskaraktär. Vem kan fatta detta? Vem kan till fullo förstå att spädbarnet som ligger där är den Allsmäktige Guden, den Evige, konungars Konung? Inte många tror det ens. Jesaja säger: ”Vem trodde vår predikan? För vem blev Herrens arm [d.v.s. makt eller kraft] uppenbarad? Som en späd planta sköt Han upp inför Honom, som ett rotskott ur torr jord” (Jes. 53:1–2).

Jesusbarnets storhet märks på de namn Gud gav Honom genom profeten Jesaja: ”Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste” (Jes. 9:6). Att det späda barnet i krubban är Väldig Gud, är det som kallas inkarnationens mysterium, Guds människoblivandes mysterium, eller, om vi så vill: Julens mysterium. Jesus Kristus är på en och samma gång människa och Gud. Han är den sanna människan, den enda människan som varit fullkomlig, helt utan synd. Men att Han är sann människa innebär också att Han är en verklig människa, att Han, precis som alla andra människor, föddes ur en moders sköte som ett värnlöst barn. Han har alltså fötts till jorden, så som miljarder barn har fötts. Han ligger i lindor, Han dricker ur en moders bröst, Han kvider och jollrar. Den Allsmäktige, vars makt inga gränser har, är hjälplös och tar emot vård

och skötsel. Den Allvetande, från vilken all kunskap kommer, ska lära sig gå och tala. Han, genom vilken och för vilken allting blivit till och är, har stigit in i ändlighetens värld för att lära sig att lyda.

Jesus är alltså den redan på syndafallets dag utlovade Frälsaren och Konungen. Om Honom hade sedan hela raden av profeter vittnat. Ändå vet vi att de flesta av judarna, Guds eget folk, inte tog emot Honom. Vi vet också, och detta är en stor sorg, att de flesta inte heller tar emot Honom idag. Detta kan naturligtvis ha med olika saker att göra, men en av anledningarna är att många har felaktiga föreställningar om vad det är man behöver befrielse, frälsning ifrån. Man har svårt att uppfatta tillvarons andliga realiteter och tänker bara i materiella termer. ”Om jag bara kunde få det eller det, eller om jag bara kunde åstadkomma den eller den förändringen, då skulle allt bli bra”, tänker många människor. Just den inställningen gjorde att Jesus förkastades av de flesta då Han kom, och fortfarande idag förkastas av flertalet människor. Denna felaktiga föreställning å ena sidan – vi kan kalla den världslighet – och Jesu verk, Hans åstadkommande av verklig befrielse å den andra sidan, ska vi nu beröra.

Anledningen till Jesu födelse

Den allmänna judiska förväntan på Messias gällde en världslig storman. Man hoppades på en befriare som skulle kasta ut den romerska ockupationsmakten, en konung som skulle regera ett fritt Israel präglat av fred och endräkt samt återupprätta det i dess forna glans från kung Davids tid. Det lilla barnet som föddes i ett enkelt stall, eller den vuxne mannen som uppträdde i ringa gestalt, utan vapenmakt eller rikedomar, passade inte in på deras Messiasförväntan. Men det var inte någon yttre förändring Messias uppdrag gällde. Han skulle inte befria dem från Romarriket utan från synden, döden och djävulens våld. Det var en andlig kamp Jesus förde, det var en andlig seger Han vann och det var ett andligt rike Han upprättade. ”Mitt rike”, säger Han, ”är inte av den här världen” (Joh. 18:36).

På samma sätt som de flesta judar styrdes av felaktiga förväntningar är det idag många som vill förstå och utlägga innebörden av evangeliet på ett yttre sätt. Evangeliet, menar man, handlar om världsfred, rättvisa, jämlikhet, jämställdhet, miljövård, kanske t.o.m. djurskydd o.s.v., alltså sådana saker man kan ta på och uppfatta med jordiskt öga. Men änglarnas sång den heliga julnatten: ”Ära åt Gud i höjden, och frid på jorden bland människor som Han älskar” (v 14), handlar inte om att syftet med Jesu födelse skulle vara att åstadkomma fred mellan människor och nationer på jorden eller förbättrade sociala förhållanden. Om Jesu glädjebud till de fattiga hade varit, att Han skulle avskaffa fattigdom och nöd på jorden, och om änglasången handlade om yttre fred, då måste vi konstatera, att Jesus misslyckats med sitt uppdrag. Det är nämligen inte mindre fattigdom eller krig idag än det var när Jesus vandrade på jorden. Om Jesu uppdrag gällde sådana saker, då skulle Han inte heller på korset kunnat konstatera: ”Det är fullbordat” (Joh. 19:30).

Nej, det var för att upprätta sitt Rike, vilket inte är av denna värld, som Han föddes bland oss. Segern vann Han på korset. Det var för försoningsverket på Golgata Han föddes. Korsets hotfulla skugga vilade redan över stallet i Betlehem. Han föddes hit till oss för att dö vår död. Jesus säger själv: ”Människosonen har inte kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många” (Mark. 10:45). De späda skuldrorna skulle bära tvärbjälken längs smärtornas väg upp mot Golgata för att herraväldet skulle kunna vila på dem. Men då blev också segern fullständig. Han tog alla våra synder på sig, och istället får vi ikläda oss Hans rättfärdighet så att vi kan träda fram inför Gud rena och heliga.

Det eviga evangeliet

Vi läser i vår evangelietext att kejsar Augustus utfärdade en förordning om att hela världen skulle skattskrivas. Vi läser också att det genom en ängel från himlen samtidigt utgick ett glädjebud, att åt hela världen hade en Frälsare fötts. Budet från Rom hördes den gången av hela världen. Budet från himlen hördes bara av några herdar.

Idag frågar ingen människa efter kejsar Augustus befallningar. Men miljoner människor över hela världen samlas nu för att lyssna till glädjebudet från himlen. Budskapet från denna världs herrar har kort livstid. Budskapet från himlens Herre förblir intill tidens slut.

En Frälsare har fötts. Det var och förblir det himmelska budskapet. Det betyder ljus över en mörk värld. Jesajas ord från den gammaltestamentliga läsningen om folket som vandrar i mörkret i dödsskuggans land är mer än en effektfull bakgrund till julljusen. Det är en riktig beskrivning på världen utan Gud, utan någon Frälsare. Jesus är världens ljus. Den som följer Honom ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus (Joh. 8:12). När det ljuset lyser in i en människas hjärta, då viker mörkret undan och hjärtat fylls av frid, glädje, tro, hopp och kärlek.

Amen.

Världens Frälsare kom här

Av Tor Jakob Welde

Under årets mörkaste tid får vi tända ljus och tänka på honom som kom för att ge oss sin frid mitt i världens ofrid medan vi sjunger vackra adventspsalmer som denna, *Veni, redemptor gentium.* Det är en av de äldsta församlingspsalmer vi har, skriven på latin av Aurelius Ambrosius på 300-talet:

Världens Frälsare kom här.
Av en jungfru född han är
enligt profetians ord,
utan like på vår jord.

Nådens under vi fått se,
Herrens Ande lät det ske.
Barnet som Maria fött
är Guds Ord som blivit kött.

Psalmförfattaren är full av förundran, för detta att Guds evige Son blev människa, ”avlad av den helige Ande, född av jungfru Maria”, är något helt enastående. Men det var klart förutsagt i Skriften: en jungfru skulle föda en son, ett barn med namn som ”Mäktig Gud” och ”Fridsfurste” (Jes 7:14; 9:6). Denne Guds utlovade Messias skulle samtidigt vara ett enkelt ”rotskott” utan härligt och praktfullt utseende, en som blev föraktad och inte respekterad (Jes 53:2–3). Så märkligt! Det var fattigdom och nöd redan när han föddes till världen och blev lagd i en krubba där djuren fick mat. Världen kände honom inte fast världen blivit till genom honom, det levande och livgivande Ordet, Gud själv! (Joh 1:1–3:10).

Denna psalm av Ambrosius fick en viktig funktion då det började bli vanligt att fira advent bland kristna på 400-talet. Martin Luther gjorde en ny tysk översättning (”Nun kommt der Heiden Heiland”) till adventsfirandet år 1523. Samtidigt gjorde han om och förenklade den gamla medeltidsmelodin (kanske av Ambrosius) som man brukat använda till den version vi sjunger och spelar i dag. Sedan 1500-talet har psalmen ofta haft hedersplatsen som nummer 1, längst fram i psalmböckerna.

Utan synd han föddes här,
han som världens synder bär.
Med sitt liv, sin offerdöd,
räddar han från dödens nöd.
Han med himmelsk fröjd och fred
har till jorden kommit ned.
Han är både Gud och man
som oss alla hjälpa kan.

Här framhävs att Jesus är född utan synd. Så han är olik oss som med David måste bekänna att *med skuld är jag född och med synd blev jag till i min moders liv* (Ps 51:7). Ängeln Gabriel sa till jungfru Maria att eftersom det var den helige Ande som skulle sörja för att hon på ett mirakulöst sätt skulle bli gravid, *ska barnet som föds kallas heligt och Guds Son* (Luk 1:35). Det måste han vara, helig och syndfri – och en sann människa samtidigt som han är Gud – för att kunna hjälpa oss. Han skulle ju bli allas vår ställföreträdare och uppfylla lagens krav om syndfrihet. När han dog på korset var det inte på grund av egna lagbrott och synder han gjort utan på grund av våra och hela världens synder.

Ambrosius (ca 339–397) föddes i Trier i dagens Tyskland och kom till Rom för att studera juridik, retorik och litteratur. Redan som ung blev han utnämnd till guvernör och stationerad i Milano som

var en av Romarrikets största och viktigaste städer.

När biskopen i Milano dog uppstod stridigheter mellan arianerna (anhängare till teologen Arius som lärde falskt om Kristi gudomliga natur) och de bekännelsetrogna om vem som skulle väljas till biskop. Vid biskopsvalet var Ambrosius närvarande i den fullsatta kyrkan. Eftersom det var hans uppgift att hålla lugn och ordning i staden tog han ordet för att försöka lugna ner den spända stämningen. Medan han talade hördes plötsligt ett barn ropa ”Ambrosius, biskop!” Det uppfattades som Guds röst och många fler började ropa samma sak. Först var han motvillig, men det var nästan omöjligt att stå emot då till och med kejsaren önskade detta. (Romarrikets ledare hade börjat visa stort intresse och respekt för kristendomen.) Vid den här tiden var Ambrosius bara katekumen, dvs en som tar emot undervisning som förberedelse för dopet. Men inte lång tid därefter döptes han och blev en vecka senare vigd till biskop, den 7 december år 374.

Ambrosius kastade sig över de teologiska studierna och blev snart en framstående teolog och duktig kyrkoledare som undervisade många genom sina predikningar och skrifter. Han la också stor vikt vid sånger och hymner som ett sätt att nå ut till folk och främja den rätta tron.

På 1500-talet hänvisade de lutherska reformatorerna gärna till Ambrosius skrifter för att bevisa att läran om rättfärdiggörelsen genom

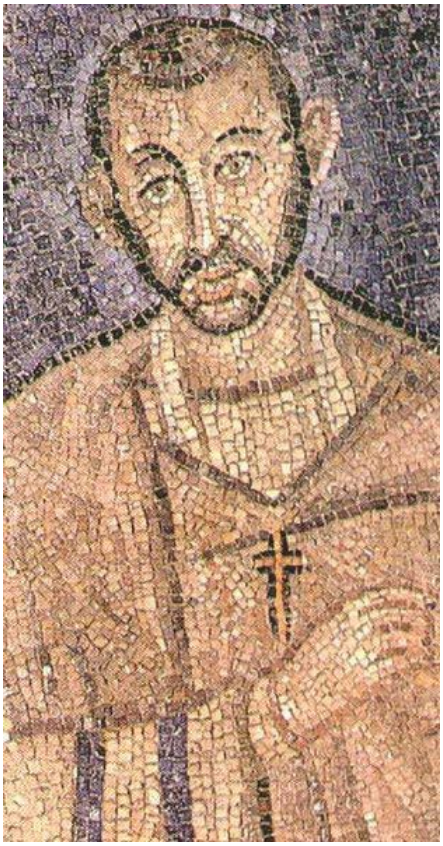

Gammel mosaik i kyrkan St. Ambrogio i Milano

tron allena inte var något nytt och obibliskt som Luther hittat på. Till exempel läser vi i Augsburgska bekännelsen, artikel 6: ”Detsamma lär också de gamla kyrkliga författarna. Ambrosius säger nämligen: ’Detta är fastlagt av Gud, att den som tror på Kristus är frälst utan gärningar, genom tron allena, i det att han utan ersättning tar emot syndaförlåtelsen’.”

Han från Fadern kommit har
och till Fadern åter far,
sitter vid Guds högra hand,
råder över alla land.

Stor, som Faderns, är hans makt,
döden har han nederlagt,
nederlagt i väldig strid
mörkrets makt till evig tid.

Frågan om Jesu gudom och att hans makt är lika stor som Faderns var mycket viktig för de kristna på 300-talet, eftersom villolärare hävdade det motsatta. Det påstods att Jesus var mindre mäktig och inte lika evig som Fadern. Så Ambrosius betonar här att Sonens makt är precis lika stor. För han är ju, som vi säger i Nicenska trosbekännelsen, ”av samma väsen som Fadern”. Ambrosius psalm är som en trosbekännelse i sångform.

Ljus din krubba, Jesus var,
lyste där i natten klar.
Mörkret råder inte mer.
I ditt ljus vi ljuset ser.

Fader, Son och Ande, bliv
hos oss med gudomligt liv.
Pris ske dig i evighet,
Heliga Treenighet.

Med det nyfödda barnet som ligger i krubban har ett stort ljus kommit in i denna världs mörker. Mörkret måste vika för honom som är det sanna ljuset. Jesu födelse och liv här på jorden, hans död och uppståndelse, är en uppfyllelse av profetiorna i den heliga Skrift. Gud har hållit sina löften. Messias har kommit i köttet. Han kommer i våra hjärtan genom tron. Han ska också komma igen i härlighet till sist. Detta fyller oss med hopp, frid, tack, lovsång och sann julglädje.

Välkommen till våra gudstjänster i advents- och juletid!

Lepplax bykyrka:
3.12 (1. advent) kl 13
17.12 (3. advent) kl 13
24.12 (4. advent) kl 11
25.12 (juldagen) kl 11
31.12 (sönd. efter jul) kl 11
6.1 (trettondagen) kl 11

I Settlementcentrum, Villag 1, Vasa
10.12 (2. advent) kl 11
25.12 (julotta) kl 9
14.1 (2. efter trettondagen) kl 11

Direktsändning via Youtube:
youtube.com/@johannes316/stream

Tidens tecken

Av Stefan Hedkvist

Vi hittar Jesu utförliga undervisning om vad som måste ske i Matteus 24, Markus 13, Lukas 21 och naturligtvis i Uppenbarelseboken. I evangelierna skissar evangelisterna händelseförloppet från Jerusalems förstöring till tidens slut med klara och tydliga ord, men de infogar även ett par liknelser och bilder. I Uppenbarelseboken är förhållandet det omvända – det mesta uttrycks med bildspråk. För att förstå Uppenbarelseboken måste man börja med att lära sig den undervisning Jesus ger med klara ord i evangelierna.

Bibeln innehåller hundratals profetior. De flesta profetior i Gamla testamentet gick i uppfyllelse redan under Gamla testamentets tid. Nya testamentet redogör för hur de forntida profetiorna om Messias gick i uppfyllelse. Nu är det bara några få profetior som ännu inte gått i uppfyllelse. Det är *profetiorna om tidens slut och Jesu återkomst i härlighet*.

När vi sett hur fantastiskt Gud uppfyllt alla andra profetior, så förstår vi att även dessa helt visst ska gå i uppfyllelse. Ja, mycket i Jesu förutsägelser om den yttersta tiden är inte längre något trosföremål på samma sätt som det var för de första lyssnarna. Lärjungarna hade inte sett Jerusalems förstöring utan fick tro det på Jesu ord. De hade inte heller på samma sätt som vi hört rykten om krig och naturkatastrofer. Många av Jesu förutsägelser har redan inträffat och fortsätter inträffa. Ridån har öppnat sig så att vi ser det med egna ögon.

Jesus framställer Jerusalems förstöring som inledningen till de händelser som sedan ska ske och indikerar att den yttersta dagen närmar sig. Förutsägelsen av Jerusalems förstöring är specifik och gick i uppfyllelse år 70. Men övriga händelser är av mer allmän karaktär och det går inte att sätta årtal på enskilda händelser. Jesus har förutsagt att falska messiasgestalter ska träda fram, att vi ska få höra om krig och uppror, att det ska bli stora jordbävningar och svält på den ena platsen efter den andra och att de kristna ska bli förföljda och hatade. Allt detta har inträffat och fortsätter att ske inför våra ögon.

Men sedan återkommer Jesus till en specifik händelse som ska föregå hans återkomst: *Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas (Luk 21:25–26).* Vi vet inte exakt vad det innebär att himlens makter ska skakas. Men det betyder att den ordning som vi nu ser hos sol, måne och stjärnor ska rubbas. Haven ska också få en våghöjd som inte tidigare skådats.

Gud uppehåller och styr hela universum: *Lyft blicken mot höjden och se: Vem har skapat allt detta? Det är han som för fram härskaran däruppe i räknade skaror* (Jes 40:26). Men strax före Kristi återkomst ska himlens makter skakas. Det betyder nog att solen och månen och stjärnorna ska ta en annan kurs och det blir uppenbart för alla att himlarna och jorden går mot sin undergång. I Andra

Petrusbrevet 3 skriver aposteln att de himlar och den jord vi nu känner har genom Guds ord sparats åt eld (v 7). Då Herrens dag kommer ska himlarna försvinna med våldsamt dån och himlakropparna upplösas av hetta och jorden och dess verk inte mer finnas till (v 10).

När dessa tecken visar sig ska folken gripas av ångest. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen. De har inte gjort sig redo och förstår inte vad som händer. På grund av sin otro ska de inte förstå varför himlens makter skakas och tecken visar sig i solen och månen och stjärnorna, fastän Gud förutsagt allt som måste ske.

Astronomer studerar planeternas banor. De försöker förklara ordningen. Men vad som inte kan undersökas med något instrument är att Gud skapat allt med sitt ord och att han för härskaran fram i sina bestämda banor. *Med sin stora makt och sin väldiga kraft nämner han dem alla vid namn – ingen enda uteblir* (Jes 40:26). Vetenskapsmän antar att de makter som nu är verksamma ska fortsätta vara det på ett förutsägbart sätt. Men så blir det inte. Jesus säger att himlens makter ska skakas. Fast vi inte är några astronomer kommer vi att veta bättre vad det betyder när det väl sker. Vi vet vem som skapat allt och uppehåller allt. Vi vet också vem som ska skaka himlens makter. Vi vet att då ska Kristus komma tillbaka i makt och härlighet. Precis som vi förstår att sommaren är nära när träden knoppas, vet vi att Guds rike är nära när allt detta sker.

Det finns ingen anledning att gripas av ångest. Jesus säger: *Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig* (Luk 21:28). För tvåtusen år sedan kom han i ödmjukhet för att upprätta och utbreda sitt rike genom att utgjuta sitt blod som betalning för våra synder och sedan dra alla till sig genom evangelium. *I honom och genom tron på honom kan vi frimodigt och tryggt komma till Gud* (Ef 3:12). När han kommer tillbaka kommer han inte i ödmjukhet utan med stor makt och härlighet. Men vi som har tagit emot honom genom tron har inget att frukta. Vi kan med glädje möta honom och hälsa honom välkommen. Paulus skriver: *När en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren* (1 Tess 4:16–17). Vi ska bli befriade från den eld som ska upplösa himlakropparna och bränna upp allt på jorden.

När vi vet allt detta får det konsekvenser för våra liv. Paulus uppmanar oss: *Anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom* (Rom 12:2). Och Jesus uppmanar oss: *Var ständigt vakna och be om kraft att undfly allt som ska ske och kunna bestå inför Människosonen (*Luk 21:36).

Vi vet att allt som Herren förutsagt kommer att ske. Därför väntar vi på Kristi återkomst utan ångest och rådlöshet. *Efter hans löfte ser vi fram emot nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor* (2 Pet 3:13). Kristus, Konungen säger: *Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå* (Luk 21:33).

Bön: Herre Jesus Kristus, gör oss beredda att ta emot dig med glädje vid din återkomst. Bevara oss i tron på dig och ditt ord, så att vi inte går förlorade genom de lidanden som föregår din återkomst utan vinner segerkronan. Kom snart, Herre Jesus! Amen.

Amerikanska gäster på bibelhelg om evangelisation

Den 9–12 november 2023 fick vi med kort varsel möjlighet att ordna en bibelhelg kring temat ”Utrusta Guds folk att dela sin tro”. Lärare var professor *Allen Sorum* och Europamissionär *Luke Wolfgramm* från WELS.

Undervisningen inleddes redan på torsdag kväll under en samling för män i Kållby. På fredag kväll hölls undervisningen i Hopsala byagård i Kronoby och på lördagen i Lepplax bykyrka. Dagarna avslutades med nattvardsmässa och gudstjänst i Lepplax bykyrka.

Undervisningen bestod för det mesta av en introduktion i form av en bibelberättelse, åtföljd av samtal i grupper och gemensam diskussion. Inspelningar av inledningarna finns på vår webbplats sanktjohannes.info.

Övre fotot: David Åkerlund, som fungerade som tolk, och Allen Sorum.
Nedre fotot: Luke Wolfgramm.

Julens budskap predikat i gamla Kina

I början av 1600-talet upptäckte kinesiska arbetare en stor stele som låg begravd utanför den gamla huvudstaden Chang'an (moderna Xi'an) i centrala Kina. Den hade rests år 781 och berättade om kristna missionärer som anlänt till huvudstaden år 635. Texten beskriver hur Tangdynastins kejsare Taizong gav officiell tillåtelse till missionären Alopen att sprida den "Strålande undervisningen" (*Jingjiao* på kinesiska) och bygga kyrkor. Texten fortsätter med att beskriva hur kyrkan fick spridning i Kina under de följande 150 åren.

Även om den kristna Xi'an-stelen inte är så känd för europeiska och amerikanska kristna är den numera välkänd bland kinesiska kristna. De är glada över att veta att deras förfäder fick möjlighet att höra evangeliet i Kina. 600-talets missionärer reste till Kina via den berömda Sidenvägen från Irak och Iran. De förmedlade evangeliets budskap på syriska med syriskt alfabet, snarlikt den arameiska som talades i Palestina på Jesu tid. Den stora stelen är till övervägande delen skriven med vackra kinesiska tecken men har också en del text på syriska. Under 1900-talet har ytterligare kines-kristna dokument

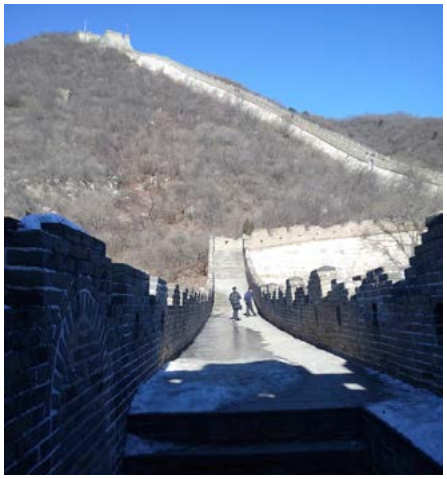

upptäckts i Sidenvägstaden Dunhuang och dessa har utökat vår kunskap om denna tidiga kyrka och dess undervisning.

Genom att kombinera delar av steletexten med texten i en av de andra nyligen upptäckta rullarna, *Boken om Herren Messias*, kan vi höra hur missionärerna försökte återge julhändelsen i det gamla Kina:

När "vår treenige Gud delade sin varelse, den strålande och ärofulle Messias, och dolde sitt sanna majestät, visade han sig som en mänsklig varelse" (*Stelen)*.

"Himmelens Herre sände den svalkande vinden [Helig Ande] till en jungfru som hette Maria. Sedan inträdde den svalkande vinden i Marias livmoder, precis som himmelens Herre hade sagt, och Maria blev omedelbart havande. Därför sände himmelens Herre den svalkande vinden att betjäna denna jungfru och hon blev havande utan en man... Maria födde senare en babypojke vars namn var Yishu [Jesus]. Hans far var den svalkande vinden." *(Boken om Herren Messias)*

"Gud i himmelen proklamerade en fest. En jungfru födde en vis man i Da Qin [Romerska riket]. En strålande stjärna förkunnade de goda nyhterna. I Persien såg de den lysa och kom med tribut." *(Stelen)*

"Vid den tid Messias föddes såg hela den omgivande världen en klart skinande sjärna i skyn ovan jorden. En ny klart skinande stjärna uppenbarade sig i skyn. Stjärnan var lika stor som ett vagnshjul, i den klart skinande och rena plats där himmelens Herre bor." *(Boken om Herren Messias)*

Berättelsen om magerna eller de vise männen var särskilt kär för den syrisktalande kyrkan i det gamla Persien. De var övertygade om att magerna hade kommit från Persien och att Gud hade sänt stjärnan för att föra evangeliet till Persien när magerna, efter att ha återvänt från Betlehem, spred de

Från vänster Beth Thompson, Glen Thompson, Seth Erlandsson och Birgitta Erelandsson.

Från Seth Erlandssons undervisning 2016. En elev hjälper Seth med karta.

glada nyheterna om frälsningen i sitt hemland.

Dessa gamla texter klargjorde också varför gudamänniskan Messias kom till jorden vid den första julen. De beskriver i detalj hur Messias, fastän oskyldig till alla överträdelser, blev arresterad, förhörd och avrättad. ”Messias offrade sin kropp för detta onda å alla varelsers vägnar. Han blev sänd till den här världen i vetskap om att alla människor hade liv lika korta som stearinljus. Han predikade för människorna i den här världen och dog i deras ställe. Messias utgav sin egen kropp och mottog villigt döden.” *(Boken om Herren Messias)*

En annan av de nyligen upptäckta texterna, *Boken om allmosor*, ger en klar redogörelse också för Messias uppståndelse. ”En flygande odödlig, klädd i en klädnad vit som snö, blev sänd av universums Ärorike. Han kom från himlen, närmade sig vakterna, gick fram till den stora stenen, rullade bort den klippsten som hade placerats framför ingången och satte sig på den. Vakterna, som kände igen [denna skepnad] som en flygande odödlig, gick in i graven och sökte efter kroppen men fann den inte. De diskuterade [saken] ibland sig och sedan övergav de graven och gick för att rapportera till judarna om allt som de hade sett.” *(Boken om allmosor, övers. av M. Nicolini-Zane)*

Efter 200 år av predikningar förbjöd en senare Tangkejsare alla ”främmande” religioner, inklusive kristendomen. Men syrisktalande missionärer fortsatte att predika längs Sidenvägen, och när Marco Polo besökte Kina på 1100-talet, fann han kristna kyrkor i många kinesiska städer. Efter rformationen skulle katolska och protestantiska missionärer komma från Europa och Amerika med samma frälsningsbudskap till en ny generation kineser. I dag beräknas det finnas kanske 100 miljoner kinesisktalande kristna i Folkrepubliken Kina, Hong Kong, Taiwan och andra länder.

Dessa gamla kinesiska kristna texter tycks förkunna kristendomens sanningar på ett främmande sätt och ibland är de svåra att översätta och tolka. Men som citaten ovan visar är det tydligt att de har försökt göra sitt bästa för att förmedla det kristna budskapet om en gudomlig Messias som kom till jorden och led döden i människosläktets ställe – och att evig frälsning erbjuds fritt till dem som tror på honom. Samma budskap predikas alltjämt av kristna pastorer i Kina och i immigrantkvarter runt om i världen. På vissa platser och periodvis har de kunnat göra det fritt. På andra ställen har de tvingats göra det under strikt regeringskontroll eller hemligt.

Evangeliets budskap behöver översättas så att det får en ”kinesisk dräkt” för att kunna förmedlas korrekt och på djupet till kinesiska människor. Det görs bäst av kinesiska pastorer och teologer. ”Asiens Lutherska Seminarium i Hong Kong” har utbildat pastorer och lärare i 18 års tid för att göra detta. Det har särskilt betonat grundlig undervising i grekiska och hebreiska i tron att detta möjliggör för kinesiska lutherska pastorer att lättare överföra budskapet direkt till det kinesiska språket och kulturen utan att först passera genom den västliga kulturens filter. Må Gud fortsätta att välsigna spridningen av evangeliet bland det kinesiska folket och visa oss ”västerländska kristna” vägar att bistå på så många sätt som möjligt.

Glen Thompson

Glen Thompson (WELS) tillbringade på 1970-talet ett läsår vid Biblicum där han hjälpte till som lärare. Han har bl a varit missionär i Zambia, professor vid Wisconsin Lutheran College och Asia Lutheran Seminary (Hong Kong). Som pensionär fortsätter han att skriva och forska om Nya testamentet, den första kristna tiden och kristendomens utbredning.

Hur ska jag bli bättre på att använda Guds gåvor till hans ära?

Mitt nyårslöfte är att försöka bli bättre på att använda det Gud har gett mig så att jag ärar honom med mitt liv. Några förslag?

Allt du har är gåvor från Gud: Talanger, tid, kropp, sanning och ägodelar. Att vara förvaltare innebär att använda Guds resurser så som Gud skulle använda dem, för Gud är kärleken. Du ärar Gud genom att förvalta hans gåvor (1 Kor 10:31).

Att förvalta talangerna

Aposteln Petrus säger: *Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd* (1 Pet 4:10).

Det leder till frågan: Hur ska du veta vad du är bra på?

- Pröva allt. Det är bara genom att pröva dig fram som du kan komma på vad du är bra på och tycker om att göra. Det är som när man låter sitt barn vara med i ett fotbollslag. Då kan man inte avgöra vilken position ens barn ska ha. Coachen kommer att låta barnet spela i olika positioner för att se vilken som passar bäst. Ha samma inställning till vilka möjligheter som ligger framför dig och testa allt.
- Fråga dig själv vad du tycker om att göra, för det är ofta det du är bra på.
- Håll ögonen öppna för vilka möjligheter som finns omkring dig. Vem behöver dig just nu?
- Fråga någon som du tycker om: ”Vad tycker du jag är bra på?” Ibland ser du inte dig själv lika klart som andra ser dig. Familj och vänner kan ge ett objektivt perspektiv.

Att förvalta tiden

Att slösa bort din tid innebär att använda din tid på ett sätt som inte gagnar någon, inte ens dig själv. Aposteln Paulus ger perspektiv och motivering att använda tiden på ett klokt sätt: *Den som sår i sitt kött får av köttet skörda undergång, men den som sår i Anden får av Anden skörda evigt liv* (Gal 6:8).

Medvetandet om evigheten som väntar i himlen hjälper dig att prioritera vad du ska använda tiden till här på jorden. Föreställ dig en tidslinje som sträcker sig från 0 till 10 000 år. Ditt liv skulle vara en liten flisa på den tidslinjen. Tänk dig nu att tidslinjen varar i 24 timmar i stället för 10 000 år. Då skulle flisan stå för 11 minuter. Tänk dig att väckarklockan ringer en morgon men det går inte att stänga av den. Du slår huvudet i gaveln när du sätter dig upp. Det går inte att koka kaffe för bryggaren har gått sönder och det går inte att duscha för det finns inget varmvatten. Hur var de första 11 minuterna den dagen? Hemska. Tänk dig nu att resten av dagen var fantastisk. Du möter kärleken i ditt liv och förlovar dig, du vinner tre gånger på lotteri utan att ens köpa lotter, du blir befordrad på jobbet och så fortsätter det. Om någon vid dagens slut frågar dig hur dagen har varit, vad skulle du då svara? Du skulle säga att det var den bästa dagen i ditt liv. Du skulle inte ens tänka på de första 11 minuterna. Det är på samma sätt med ditt livs svåra flisa på jorden och evigheten i himlen. Du kan ge så mycket av dig själv här i livet till Guds ära i vissheten att det eviga livet väntar dig.

Att förvalta kroppen

Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige Ande som bor i er och som ni har fått av Gud? Ni tillhör inte er själva, ni är köpta till ett högt pris (1 Kor 6:19,20). Din kropp är den helige Andes tempel. Det ger perspektiv på hur du sköter den kropp Gud har gett dig. Skriften ger dig stor frihet när det gäller hur du tar hand om din kropp. Kristna kan fatta olika beslut när det gäller detta och ändå vara goda kristna. Det Guds ord inte säger något om visar inte om förvaltarskapet är gott eller dåligt. Det är bara förvaltarskap. Om du kommer ihåg att din kropp är ett tempel för den helige Ande hjälper det dig att fatta de besluten.

Paulus säger varför: *Ni tillhör inte er själva, ni är köpta till ett högt pris.* På sätt och vis är det som om Jesus skulle gå till sin Far i himlen och säga: ”Hur mycket kostar det att köpa dem?” och Fadern svarade: ”Bara det dyraste offret.” Och Jesus offrade sig själv på korset.

Ni är köpta till ett högt pris är nästan ett understatement. Vad är det enda du kan göra? Hedra Gud med den kropp han har gett dig. Det ger honom ära.

Att förvalta sanningen

Gud har anförtrott oss sin sanning. 1 Kor 4:1 säger: *Alltså ska man se oss som Kristi tjänare och förvaltare av Guds hemligheter.* En del av att förvalta Guds sanning är att uppskatta vilken stor skatt Gud har gett oss i sitt ord och inte gå någon annanstans för att söka mening.

Tänk på vad du har i Bibeln. Du har ett kärleksbrev från din Far i himlen undertecknat med Jesu blod. Det ger dig alla svar på livets största frågor, ger dig råd i alla situationer, tröstar dig i alla sorger och lovar dig himlens rikedom på grund av Jesu liv och död för dig. Det är den sanningen Gud ger dig att förvalta.

Men hur ska du göra det? Läs det varje dag. Håll det rent genom att inte försöka bortförklara ren sanning eller låta andra angripa sanningen utan att du reagerar. Läs det varje dag. Förmedla det till alla i ditt liv. Läs det varje dag. Låt det vara din enda vägledning i livet. Sa jag att du skulle läsa det varje dag? Guds välsignelse när du förvaltar hans sanning, för det ger ära åt Gud!

Att förvalta ägodelar

Det är viktigt att inse att alla våra pengar egentligen är Guds pengar. Allt tillhör honom (jfr Ps 24:1). Så hur mycket ska du ge? I stället för att ange en summa ger Gud grundregler. *På första veckodagen ska var och en av er hemma lägga undan och samla vad han lyckas få ihop* (1 Kor 16:2).

”På första veckodagen …” Vad skulle du helst vilja: vara nöjd eller ha en miljard kronor? Rätt svar är vara nöjd. Du kan inte vara nöjd om inte Gud kommer först. Du vill offra regelbundet eller när nu blivit välsignad (har fått lön??). När du har blivit välsignad (fått pengar) så ger du.

”Var och en av er …” Alla som har fått kan ge, också barn! Små barn kan lära oss något om att förvalta ägodelar. Varför ville mina femåringar ge Jesus hela hundralappen de fått? Därför att de blint litade på att jag skulle ge dem vad de behövde. Du kan också lita på Gud!

”Lägga undan och samla vad han lyckas få ihop …” Planera ditt givande i proportion till vad du får ihop.

Förvaltarskap är ett sätt att tacka, inte bara med din röst utan också med dina händer. Det ger Gud äran!

David Scharf
i Forward in Christ 1 2023

Horisontellt och vertikalt

– lösningen på Guds korsord?

Lars Borgströms lärobok är som en biblisk uppslagsbok och rekommenderas för varje kristet hem!

Den kan nu köpas med mängdrabatt: 20 % rabatt för köp av minst 5 ex. Normalpris 25 €, med rabatt endast 20 €.

Lars Borgström har med ett flertal böcker och artiklar gjort sig känd som en aktiv och orädd författare inom det teologiska området. Att som en bibeltroende lärare skriva en lärobok i ”Religionskunskap – specialisering” kan synas vara en stor utmaning, då syftet förutsätts ta sin utgångspunkt i en samhällssyn som präglas av öppenhet i fråga om livsstilar, livshållningar och människors olikheter. Författaren tar sig frimodigt an uppgiften, medveten om att bokens egentliga målgrupp är tämligen begränsad, och att han kan bli föremål för häftig kritik.

Ladda ner några provsidor och se en kort videopresentation, samt beställ från **biblicum.nu**.

Profeten Malaki

Boken

När Malaki skrivs har det gått cirka 100 år sedan folket återvände från sin fångenskap i Babylonien. Tron på Gud har under den tiden tunnats ut bland både folket och prästerna. För att ta tag i konkreta problem som uppstått i denna situation är boken skriven i dialogform. Författaren lyfter upp folkets frågor och förmedlar svar från Gud. Svaren ger en förnyad uppenbarelse av Guds kärlek men också hans dom över synden. Författaren önskar i slutet ge folket hopp i väntan på att Messias skall komma.

Författaren

Malaki är den sista länken i den långa kedjan av profeter från Gamla testamentet, och därför är hans bok mycket sannolikt slutet på Gamla testamentets kanon. Vi vet ingenting om hans personlighet och historia. Men genom att jämföra Malaki 2:11–17 med Nehemja 13:23–27 och notera överensstämmelsen mellan dessa två ställen, känner vi oss trygga med att säga att Malaki predikade i Jerusalem på Nehemjas dagar och stödde denne ledare för folket i hans reformatoriska arbete.

Eftersom namnet Malaki kan översättas med ”min ängel” eller ”min budbärare” har det föreslagits att det inte används här som ett personligt namn utan som en officiell titel som används av författaren, som kan vara Nehemja. Denna idé måste emellertid förkastas, inte bara för att det är gissningar utan särskilt för att alla andra profeters böcker publicerades under deras författares riktiga namn.

Innehållet

Lägg märke till den säregna formen av dialog där Gud först kommer med ett påstående som folket ifrågasätter. Därefter förklarar Gud ännu tydligare hur långt folket har vänt sina hjärtan bort från Gud. Malaki tillrättavisar judarna för deras religiösa likgiltighet, något som deras äktenskap med hedniska kvinnor vittnade om. Han riktar också skarp kritik mot prästerna som grovt försummat sin plikt att predika Guds rena Ord.

Sju dialoger mellan Gud och folket genomsyrar boken:

1:2–5 Om Guds kärlek till folket
1:62:9 Om prästernas svek mot Gud
2:10–16 Om otrohet mot Gud
2:17–3:5 Om Guds rättfärdighet
3:6–7 Om att vända om till Gud
3:8–12 Om folkets stöld från Gud samt
3:13–4:3 Om högmod och ödmjukhet.

Exempel på dialogen

Gud	Folket	Gud
Ni tröttar ut mig med era ord.	*På vilket sätt tröttar vi ut dig?*	*Genom att vränga moralen och påstå att ont är gott.*

”Elia” och ”Rättfärdighetens sol”

Malaki slutar sin bok med att förutsäga både Johannes döparen och Messias ankomst. Johannes döparen kallar han Elia och Messias Rättfärdighetens sol. Messias ska komma som en sol med ”läkedom under sina vingar”. Jesus säger: ”Jag är världens ljus” (Joh 8:12). Han är det sanna ljuset som ger sann läkedom.

Den kristna julen kan ses som ”rättfärdighetens soluppgång”. Det glada budskapet är att Guds Son föds in i vårt mörker med läkedom för hela världen. Han är en läkedom som fritt erbjuds alla människor och som tas emot genom tron. Malaki får som den siste av gamla förbundets profeter bära fram detta trösterika budskap ca 400 år före Frälsarens födelse i Betlehem.

Ingvar Adriansson

Vilka är de viktigaste ämnena i de nytestamentliga breven?

***Amos Buelow** frågade AI-tjänsten ChatGPT ovanstående fråga och fick omgående följande svar:*

Nya testamentet består av en samling brev eller epistlar, skrivna av olika apostlar och tidiga kristna ledare. Dessa brev tar upp flera olika teologiska, etiska och praktiska frågor. Även om varje brev har sitt särskilda fokus, är det många ämnen som återkommer i de nytestamentliga breven:

1. **Frälsningen av nåd genom tron:** Många nytestamentliga brev betonar den grundläggande kristna läran att frälsningen kommer till oss genom Guds nåd, inte genom mänskliga gärningar. Tron på Jesus Kristus lyfts ofta fram som medlet för att ta emot denna frälsning.

2. **Kristet liv och etik**: Breven ger vägledning om hur kristna bör leva. De berör ämnen som kärlek, moral, ärlighet, vänlighet och ödmjukhet. Troende uppmuntras att reflektera Kristi sinnelag i sina liv.

3. **Enhet och gemenskap**: Flera brev betonar vikten av enighet inom den kristna gemenskapen. De troende uppmuntras att som Kristi kropp bevara fridens band, kärlek till varandra och samverkan.

4. **Prövningar och förföljelse**: De nytestamentliga breven bekräftar att kristna kan möta prövningar, lidande och förföljelse för sin tros skull. De troende uppmuntras att uthärda svårigheter genom tro och uthållighet.

5. **Den helige Ande**: Den helige Andes närvaro och gärningar är ett vanligt tema i breven. Anden ger kraft åt de troende, överbevisar om synd och skapar Andens frukter i deras liv.

6. **Eskatologi**: Några av breven tar upp sluttidens händelser, inklusive Kristi återkomst och de dödas uppståndelse. Dessa avsnitt påminner ofta de troende om att leva i förväntan på Kristi återkomst.

7. **Kyrkans ledning och ordning**: Breven ger undervisning om roller och kvalifikationer för kyrkans ledare, sådana som pastorer, äldste och diakoner. De tar också upp frågor som har att göra med kyrkotukt och ordning.

8. **Teologi och kristologi**: Breven innehåller teologiska redogörelser för Jesu Kristi natur och gärning, betonar hans gudomlighet och hans roll i människans frälsning.

9. **Lidande och glädje**: De troende uppmuntras att finna glädje i lidandet och se det som ett privilegium att få del i Kristi lidanden. Breven betonar det säkra hoppet om evig härlighet.

10. **Bön och tacksägelse**: Många brev har med en uppmaning till bön och att man ger uttryck för tacksamhet. De troende uppmuntras att be oupphörligt och tacka för alla levnadsomständigheter.

Dessa ämnen återspeglar undervisningen och frågor som aktualiserats inom den tidiga kristna gemenskapen och fortsätter att ge ledning och inspiration åt de kristna i dag. Varje brev har sin egen unika betoning och stil, och tillsammans ger de en rik presentation av kristen teologi och praktik.

En välkommen gemenskap:

Ingemar Andersson från LFS gästade vår bibelhelg

Höstens första bibelhelg hölls 6–8 oktober 2023. Inbjuden gästtalare var kyrkoherde *Ingemar Andersson* från Lutherska församlingen i Stockholmsområdet, som vi konstaterade full gemenskap med i våras. Ingemar besökte ofta Österbotten i egenskap av predikant i Bibeltrogna Vänner fram till slutet av 1980-talet.

Huvudtemat var ”De två gåvorna”, som också var temat för Ingemars inledningspredikan. Därefter ägnade vi en del tid åt boken ”Brukspatron Adamsson”, en allegorisk framställning om det kristna livet av P P Waldenström. Därmed berördes också den lärostrid som uppkom i EFS, när Waldenström på 1870-talet ändrade sin lära om försoningen.

Ingemar Anderssons predikan vid gudstjänsten i Vasa på söndagen tolkades till finska av Juhani Viitala.

Den 10–12 november ordnades med kort varsel en andra bibelhelg. Läs mera om den på sidan 8!

Föredrag från bibelhelgerna finns på https://sanktjohannes.info/media/inspelningar/inspelningar-fran-bibelhelger/

Ett foto som illustrerar den nya gemenskapen togs efter gudstjänsten 8 oktober. Fr v Ola Österbacka, David Åkerlund, Juhani Viitala och Ingemar Andersson (foto: Östen Dahlskog).

Julerbjudanden från Biblicum

Förstår du vad du läser?
Sjuttio av Bibelns mest missförstådda verser.

En bok som svarar på många av dina frågor. Författare: Lars Borgström. Pris fram till nyår: 7 € (normalt 10 €).

Profeten Sakarja och hans bok

En högaktuell bok av Seth Erlandsson om tolkning av GT-profetior. Pris fram till nyår: 9 € (normalt 15 €).

Barnbok om Jesus:

Lilla lammet Ludde

Glad och trygg i Herdens famn

En bok som genom underbara bilder hjälper barn att visualisera Bibelns viktigaste undervisning. Barn behöver precis som alla vuxna lära sig se och ta itu med sin synd och ta emot Guds lösning: den goda nyheten om Jesus.

Pris fram till nyår 5 € (normalt 10 €).

Ny reviderad upplaga av Johnny Bergmans viktiga bok:

Varför tror inte alla på DARWIN?

Pris fram till nyår: 7 € (normalt 9 €).

https://biblicum.nu
logosforlag@sanktjohannes.info

Returadress:
Skolhusgatan 11 A 9
65100 Vasa

Utan Gud ingen god jul

Därför ska Herren själv ge er ett tecken:
Se, jungfrun ska bli havande och föda en son, och hon ska
ge honom namnet Immanuel (Jes 7:14)

Är du redo att fira Frälsarens födelse?
Före jul är det mycket som ska hinnas med här i världen. Folk stressar i sista minuten för att få tag i julklappar och annat som behövs för julfirandet. Presenter, bjudningar och människor gör de kommande dagarna minnesvärda för många. Men alla jordiska gåvor kommer att bli utslitna eller behöva ersättas. Bjudningar förbleknar och det är inte alltid folk dyker upp. Eller kanske du inte får eller ger några julklappar i år. Du kanske är ensam och kan inte träffa dem du älskar och fira jul med dem. Det är inte alla som har en god jul att se fram emot, åtminstone inte ur ett världsligt perspektiv. Våra hjärtan längtar efter något mer. Vi önskar en gåva som aldrig blir gammal, en gåva som alltid håller måttet.

Gud med oss, Immanuel, är den gåvan. Gud är med i vår värld och hans närvaro gör en evig skillnad. Tänk på det ur Marias perspektiv. Hon fick ett speciellt meddelande om att hon skulle bli med barn (Luk 1:26-38). Hon skulle få en baby! Barn är alltid en gåva från Gud, men detta barn var en alldeles särskild gåva. Han var uppfyllelsen av Jesajas profetia som uttalades omkring sjuhundra år tidigare. Den här babyn var Immanuel, Gud med oss. Maria skulle bära på honom i nio månader. Hon kallas rätteligen Guds mor. Hon kunde glädja sig åt Jesu fysiska närvaro när han växte inom henne. Han vände på sig och sparkade som vilken baby som helst.

Betyder detta att Maria var närmare Jesus än du och jag? Ja, rent fysiskt var hon det. Men andligt sett vill Gud att vi ska glädja oss åt hans närvaro genom tro, och det kan vi göra precis som Maria och alla andra troende alltid har gjort. Genom tron äger vi den varma omfamningen från vår Far i himlen. Genom tron är Jesus vår bror. Och Jesus är med oss där två eller tre är tillsammans i hans namn. Han kommer till oss i ord och sakrament för att tala ord av förlåtelse till våra bekymrade hjärtan. Vi kanske inte känner Guds närvaro, särskilt inte när vi är nedstämda och inte känner någon julstämning. Vi kanske inte upplever något särskilt när vi firar julgudstjänst och hör de välkända sångerna och bibelverserna. Men det är något särskilt som händer! Immanuel är där. Gud är med oss. Hans närvaro betyder att vi kan glädja oss över en god jul.

Herre, ge mitt hjärta frid genom din ankomst som vår Frälsare. Min själ är orolig tills den finner ro i dig. Amen.

Ur Meditations